

POŻYRAJĄCY (11) *part praes act*

pożyrający (8), **pożerający** (3); *pożyrający Leop (2), BibRadz, Mącz, Phil (2); pożerający SkarŻyw; pożyrający : pożerający BudBib (2:2).*

o oraz a jasne; pożerający z tekstów nie oznaczających é.

sg m N pożyrający (5). ◇ G pożyrając(e)go (4). ◇ f N pożerającą (1). ◇ A pożerającą (1).

Sł stp: pożyrający, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. pożrzeć: pożerający.

1. *Łapczywie zjadający; devorans Vulg, PolAnt; comedens PolAnt (4) : BibRadz Iudic 14/14; Omnivorus, Włziłtko pożyrający. Mącz 263d.*

a. *O zwierzętach (2) : Leop Mal 3/11; Złáie też dla was (izáránczą) pożerájącą/ że wam nie będzie kázić owocu ziemi BudBib Mal 3/11.*

2. *W różnych znaczeniach przenośnych (7) :*

a) *Niszczący, unicestwiający, niosący zagładę; devorans Vulg; ardens, consumens PolAnt [w tym: kogo, co (3)] (6) :*

α) *Fizycznie (4) :*

W porównaniach (1): Leop Thren 2/3; [Póydzie bowiem wpród ogień/ iáko piekło pożyrający: po nim zásię płomien párzący JanWróz 31].

Wyrażenia: »(jako) ogień pożyrający« (4): Odwroczył zá sie wípák prawicę swoię od obliczá nieprzyácielskiego: y zápálil w Iákobie nieináczey iáko ogień páłájący/ pożyrający w koło [et succendit ... quasi ignem flammae devorantis in gyro]. Leop Thren 2/3; A pozor światłóści Iehowy (był) iáko ogień pożerájący ná wierzchu gory [sicut ignis ardens in vertice montis] przed oczymá lynow Izráelowych. BudBib Ex 24/17; Od Iehowy Ceweothá náviedzán będziefz/ gromem y poruśzeniem y głósem wielkim/ wichrem y nie pogodą/ y płomieniem ognia pożyrającego [et flamma ignis consumentel]. BudBib Is 29/6, Iob 31/12; [JanWróz 31].

β) *Pod innym względem (2) :*

Wyrażenie: »pożyrający ogień« [szyk 1:1] (2): Tákowe tedy zápalenie Oyczyzny widząc dobry Obywátel/ wśelákim ípořobem ma sie o vgáźzenie tego/ ták bárzo źzkodliwego/ á wśytki pożyrającego/ ognia ftáráć Phil O, O.

b) *Pochłaniający [kogo] (1) :*

Wyrażenie: »ziemia pożerająca« (1): Obrzymowie są wtey ziemi którą nam obiecał Bog/ ludzie waleczni/ pożyć się nam niedádzą: miáłtá máią murámi obtoczzone áż do niebá/ ziemiá nielzcześliwa pożerájącą obywátele swoie [Terra ... devorat habitatores suos Vulg Num 13/33]. SkarŻyw 500.

Synonim: 1. żrący.

Cf POŻYRAĆ